Mlado Porabje

Pomlad - 2022

Pomlad je prinesla nov (p)Ogled

Obsedela sem na dvorišču šole. Narava se je prebudila in ponudila široko paleto zelene, se poigrala z mehkobno belimi cvetovi in narisala prvo mavrico. Otroški glasovi so živahnejši, utrip na šoli sveže lahkoten. Potujemo proti poletju in zaključujejo se meseci, ko se žanje znanje.

Pomladno polje je tokrat posebno dišeče in večbarvno. Za nami so prazniki, projekti, druženja, meddržavna sodelovanja, povezovanja, tekmovanja. Naj vas navduši Porabje z otroškimi očmi, naj bo sprehod s prvimi toplimi žarki in vpogled v šolsko dogajanje prijetno presenečenje. Naj nas nagovori, da bo poletje še glasnejše in besedno še bogatejše.

Včasih je prav, da se ustavimo. Zazremo v oči. V tiste, ki so napite z očitki, in tiste, ki se svetijo od lepega. Vsake imajo svojega malarja. Naj je pogled učitelja usmerjen v svetlo, naj so njegove oči na veliko odprte in naj se v njem odvijejo samo življenja, učenja, odraščanja vredne zgodbe. Ker kar vidi učitelj, to vidi učenec ... In še in še ... Naj vas v mesecu rož, ljubezni, mam pobožajo besede slovenske pesnice, pisateljice Neže Maurer: »V meni je otroška duša, ki ne odraste in se ne stara.// Nobenega ogledala pri hiši ni. Pa se gledamo samo v mamine oči.«

Odpri oči. Pogledni! Ka vidiš?

Valentina Novak

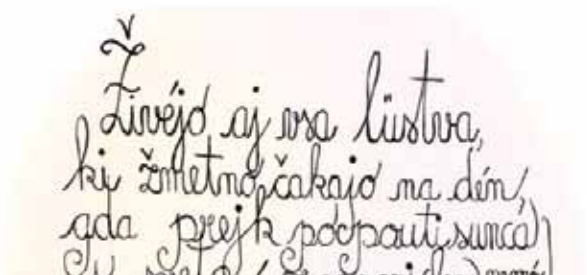

Prevod slovenske himne v porabščino: Dušan Mukič

VELIKA NOČ

VELIKA NOČ

V vrtcu na Gornjem Seniku in v Števanovcih so otroci iskali velikonočna jajčka

Otroke v vrtcu je pričakalo posebno presenečenje, saj nas je na skrivaj obiskal velikonočni zajček. Ta je otroke razveselil s skrivanjem jajčk v travo na otroškem igrišču. Igralnico v vrtcu

V vrtcu Gornji Senik so otroci barvali jajca

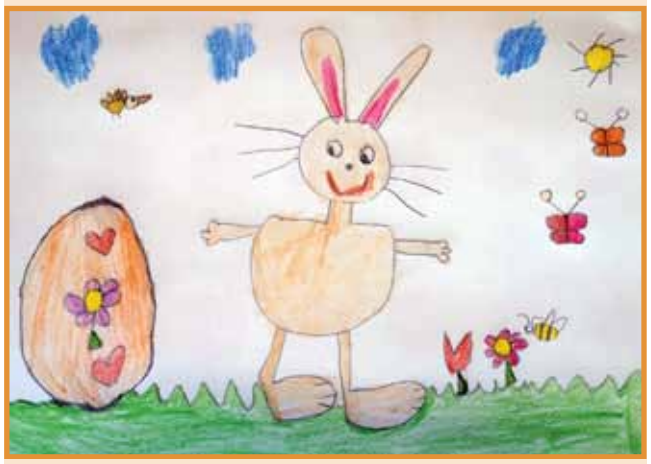

Panna Illés, 6 let, vrtec Sakalovci

Prišla je pomlad in velikončni zajček. Narisala Anna Balázs, 6 let, vrtec Števanovci

smo ob tej priložnosti okrasili z najrazličnejšimi otroškimi izdelki. Obarvali smo tudi izpihana jajca, iz kuhanih jajc pa smo izdelovali najrazličnejše figure. Rajali smo ob pesmicah, slikali s čopiči zajčke, pomlad in se veselili bližajočih se praznikov.

Andreja Serdt Maučec

Otroci se veselijo, kajti velikonočni zajček jim je nastavil darila

Velikonočni zajček

Ob velikonočnih praznikih je bila naša glavna tema v vrtcu velikonočni zajček. Povedali smo, da ima zajček dolga ušesa, brke, hitre tačke, rep in skače hop hop hop. Barvali smo jajčka in ob tem ponavljali barve. Najraje pa smo rajali ob pesmici *Zajček tačico mi daj in otroški igri Didl, didl, dajčka.*

DIDL, DIDL, DAJČKA
Didl, didl, dajčka,
mi imamo zajčka,
noge ima štiri,
niso nič pri miri,
en, dva, tri –
zajček si zdaj ti!
(Slovenska ljudska otroška igra)

Romana Trafela

Naši zajčki, Vrtec Števanovci

Velika sobota na Gornjem Seniku

Na Gornjem Seniku še imajo običaj, da na veliko soboto naredijo velik ogenj na bregu in streljajo s pločevinastimi škatli pa s štükom. To je zato, da tako odganjajo zimo in pozdravljajo pomlad. Priprave pa se že začenjajo teden prej. Dogodek organizira športno društvo.

Na veliki petek ne smemo streljati, ker je takrat Jezus umrl na križu. Na veliko soboto tudi moramo čakati do konec maše. Pri maši posvečajo ogenj, imajo procesijo, na koncu maše pa duhovnik blagoslovi velikonočne jedi. Ko se maša konča, ljudje grejo domov.

Blagoslavljanje ognja v cerkvi

Streljanje s »štüki« na veliko soboto

Potem staro in mlado gre k ognjem. Tam se pogovarjajo, poslušajo glasbo in dobro se zabavajo.

Mi smo streljali s pločevinastimi škatlami s pomočjo karbidovega plina. To se dela tako, da v škatlo (štük) najprej damo vodo, potem karbid. Takrat se naredi plin. Potem z vžigalico prižgemo in to da velik glas ali lahko bi rekli, da zelo veliko poči.

Počutili smo se zelo dobro, upamo, da naslednje leto tudi lahko bomo streljali in bomo imeli lepo vreme.

Denisz Wachter in Zsombor Mizser, 6. razred

Kako so potekale velikonočne počitnice na Dvojezični osnovni šoli Jožefa Košiča?

Velika sobota je bila 16. aprila. Moj dan se je začel tako, da sem šla v cerkev, ker smo imeli pogovor. Ko sem končala, sem šla domov. Potem sem pomagala

Velikonočne jedi

mamici peči pecivo. Za kosilo nismo jedli mesa. Potem sem naredila pirhe. Popoldne ob pol štirih smo šli na Dolnji Senik, kjer je duhovnik posvečal velikonočne jedi. Pri nas je to tradicija. Prišli smo domov, sem hitro nekaj pojedla in na peto uro sem šla v cerkev na Gornjem Seniku. Maša je trajala več kot dve uri. Pri maši so posvečali ogenj, bila je procesija, ker je bilo lepo vreme. Na koncu maše pa so posvečali velikonočne jedi. Ko je bilo konec, smo šli domov in sem se pripravila na večer. Hitro sem dala v torbo denar in smo se odpravili peš na zabavo. Ob pol desetih sem že bila pri ognju na bregu. Najprej velikokrat sem se prestrašila, ker nisem znala, kdaj bodo streljali. Tam sem se srečala s prijatelji in cel čas sem bila z njimi. Dosti smo se pogovarjali in poslušali slovensko glasbo. Hitro je minil čas in smo že videli, da je ura pol dve. Malo smo še bili tam in smo se napotili domov. Še doma sem tudi slišala, da so streljali in da so se še dolgo zabavali.

Vanessza Sulics, 7. razred

Velikonočni zajtrk 1

Spomladanske počitnice so se začele štirinajstega aprila, v četrtek. Počitnice so bile kratke, ampak dobre. V četrtek sem bila na izletu. V petek sem kolesarila. V soboto dopoldne sem igrala igrice in sem barvala jajca. Popoldne smo šli v cerkev, kjer je duhovnik blagoslovil velikonočne jedi (šunko, potico, jajce, hren). Potem smo imeli večerjo z družino.

Viktória Rogán, 6. razred

Spomladanske počitnice so se začele 14-ega aprila. V četrtek sem počivala in se igrala. V petek sem se sprehajala. Na veliko soboto sem bila v cerkvi, potem sem šla k ognju. Tam so se vsi počutili zelo dobro, ker je bila dobra glasba in so streljali. To je na Gornjem Seniku en lep običaj. V nedeljo za zajtrk smo jedli velikonočne jedi. Na mizi smo imeli šunko, kruh, jajca in hren. V šoli smo se naučili, da vsaka jed ima določeno simboliko. Šunka predstavlja Jezusovo telo, rdeči pirhi simbolizirajo kaplje krvi, hren predstavlja žeblje, s katerim so Kristusa pribili na križ, kruh simbolizira življenje, potica predstavlja Kristusovo trnovo krono, jajca so simbol pomladi. V ponedeljek sem bila pri sorodnikih, tam smo se pogovarjali. V torek pa sem bila žalostna, zato ker v sredo sem že morala iti v šolo. Počitnice so bile kratke in so hitro minile.

Vanda Krajczar, 6. razred

V počitnicah sem šel k ognju in tam sem streljal s štükom. Bil sem tudi v cerkvi. Barvali smo pirhe in kuhali smo šunko. To smo nesli blagoslovit. Maša, pri kateri smo praznovali Kristusovo vstajeanje, je bila v soboto večer. V nedeljo so prišli k nam sorodniki. Skupaj smo šli v Slovenijo v

Velika noč v cerkvi na Gornjem Seniku

Kuzmo na kosilo. V ponedeljek popoldne pa so prišli k nam prijatelji.

Denisz Wachter, 6. razred

Velikonočni zajtrk 2

Spomladanske počitnice so trajale od 14-ega do 19-ega aprila. Z družino smo potovali na Blatno jezero in tam smo obiskali sorodnike. Na veliko soboto dopoldne sem barvala jajca in pospravljala sobo. Na velikonočno nedeljo za zajtrk sem jedla kruh, šunko, jajce in hren. Pila sem čaj. Popoldan pa sem iskala čokoladne jajce na dvorišču. Za darilo sem dobila mnogo čokolade in denar. Počitnice so bile zelo kratke, ampak dobre.

Lilien Erős, 6. razred

Spomladanske počitnice so bile zelo kratke. Na veliko soboto sem bil doma z družino in sem počival. Na velikonočno nedeljo zjutraj smo imeli zajtrk. Na mizi smo imeli šunko, kruh, jajce in hren. V ponedeljek sva šla s prijateljem škropit dekleta. Dobili smo čokoladne jajce in denar. Ponudili so nam tudi pecivo in pijačo.

Peter Herczeg, 8. razred

Spomladanske počitnice sem preživel v družinskem krogu. Igral sem na računalniku, poslušal sem glasbo, pomagal sem mamici pri kuhanju. Mamica je pekla tudi pecivo. Na veliko soboto smo pripravljali velikonočne jedi, šunko, potico, hren in jajce. Naslednji dan smo začeli z velikonočnim zajtrkom. Obiskali smo tudi babico, ki živi v Nagykanizsi.

Archibald Lenkovits, 8. razred

Gregorjevo na Dvojezični osnovni šoli Jožefa Košiča

V šoli smo 11. marca imeli program Gregorjevo. Pri pripravi smo pomagali učenci osmega razreda. Ta dan se ptice ženijo, takrat otroci v šoli delajo ladjice – gregorčke in jih spustijo v vodo. Najprej učenke so delale vabilo. Fantje smo čistili potok, delali most, rušili smo, žagali smo. Potok je bil zelo lepo urejen. Dopoldne smo imeli različne delavnice npr. glasbeno, športno, likovno, jezikovno. Sedmi razred je pekel odlično pecivo. To smo lahko jedli. Bilo je zelo okusno.

Po delavnicah smo vsi učenci bili v telovadnici in smo poslušali kratek kulturni program. Ob 11. uri smo vsi šli k potoku. Tudi otroci iz otroškega vrteca so prišli. Otroci so tudi imeli gregorčke. Oni so šli prvič k potoku. Vsak razred je tekmoval, katera ladjica je bila najhitrejša. Učenci smo svoje ladjice v potok spuščali ločeno, eden za drugim, ladjice so lepo plavale po vodi. Na koncu smo ladjice vzeli iz potoka in nesli domov.

Komisija je pogledala gregorčke. To so gledali, kako so učenci delali, kako izgleda ladjica, katera je najlepša. Ladjice so ocenjevali učitelji in učiteljice števanovske osnovne šole, ki so ta dan obiskali našo šolo.

Razglasili so zmagovalce in določili, kdo bo dobil prvo, drugo in tretje mesto. 1. mesto je dobila Vanessza Sulics iz sedmega razreda, 2. mesto je dobil Joakim Horvath iz sedmega razreda, tretje mesto pa je dobila Evelin Schröder iz prvega razreda. Vsi so dobili čokolado in darilne bone.

Ta dan je bil super, ker ni bilo pouka. Bili smo veseli, da smo lahko sodelovali.

Máté Vajda, 8. razred

Malčki in učenci s svojimi gregorčki na dvorišču seniške šole

Učitelji in učiteljice obeh šol

Gregorjevo smo imeli 11. marca. Fantje sedmega in osmega razreda so že prejšnji teden očistili potok, da bo lepo in čisto. Mi deklice pa smo naredile dekoracijo za stenski časopis in smo pekli pecivo. Pomagali so nam fantje tudi in pecivo je bilo zelo okusno. Mnogo smo morali peči, ker je bilo tako dobro, da smo polovico pojedli.

Prišel je dan svetega Gregorja. Na šoli smo imeli program. Najprej smo se srečali v telovadnici, tam so nas razvrstili v skupine. Vsaka skupina je dobila en list, na katero je morala narisati nekaj zvezi s pomladi in smo si morali izmisliti ime za skupino. Izbrali smo ime »Lastovke«. Potem smo šli v razrede, ker vsak učitelj in vsaka učiteljica je imela eno postajo, na kateri smo dobili različne naloge. Vse skupaj smo imeli šest postaj. Naša skupina je šla najprej delati ladjice, potem smo šli na glasbeno delavnico, nadaljevali smo kvizom zvezi Gregorjevo, tam smo ogledali tudi video. Pri učitelju Szabolcsu smo opazovali fotografije o pticah. Pri učiteljici Ildiko pa smo delali pecivo, kokosove kroglice. Zadnjič smo šli v telovadnico na športno delavnico. Na koncu smo dobili nalogo, da smo mogli narediti plakat.

Zmagovalci z gregorčki

Dopoldan smo še imeli kratek kulturni program. Jaz sem povedala nekaj informacij, kako praznujejo Gregorjevo v Sloveniji. Vanda, učenka iz šestega razreda pa je povedala v madžarščini, ker na Madžarskem tega običaja nimajo. Pevski zbor je zapel dve pesmi in učenke iz petega razreda pa so recitirali. Ta dan so bili gostje na naši šoli učitelji iz Števanovec.

Naslednji program smo imeli to, da smo šli k potoku in tam smo spuščali ladjice. Takrat so že prišli otroci iz otroškega vrtca. Vsak je prišel k potoku in vsak je gledal to, kako plava njegova ladjica. Skoraj vsaka ladjica je prišla do cilja. Potem so učitelji števanovske šole ocenili, katera ladjica je najlepša. V telovadnici je bilo razglasitev rezultatov. Tretje mesto je dosegla učenka iz prvega razreda, Evelin Schröder, drugo mesto Joakim Horváth, prvo mesto pa jaz. Bila sem zelo vesela, ker smo dobili bone za hamburger na kmetiji. Pri tekmovanju je zmagala skupina „Lastovke”. Pogledali smo še video in vmes pojedli pecivo.

Lepo je bilo, ptice so se ženile in smo se dobro počutili. Upam, da naslednje leto zopet bomo imeli ta program na šoli.

Vanessza Sulics, 7. razred

MAMICAM MAMICAM MAMICAM

MATERINSKI DAN V VRTCU ŠTEVANOVCI IN NA GORNJEM SENIKU

Milena Holc: Mamica

Mamica moja,
rad te imam,
tebe nikoli nikomur ne dam.
Stisnem se k tebi,
poljubčke ti dam,
ker te na svetu najraje imam.

Ob praznovanju materinskega dne smo en dan v vrtcu posebej posvetili našim mamicam in babicam. S pesmicami, deklamacijami in majhnim darilom, ki so ga otroci sami izdelali za mamice in babice, smo se jim zahvalili za njihovo brezpogojno ljubezen, ki nam jo izkazujejo iz dneva v dan. Na ta nastop so se otroci veliko pripravljali. Upamo, da je bila naša predstava mamicam in babicam všeč in da bodo nastop otrok še dolgo ohranile v lepem spominu.

Andreja Serdt Maučec

Materinski dan na Dvojezični osnovni šola Jožefa Košiča

1.razred:

Mamica, kaj naj ti kupim?

Mamica, kaj naj ti dam?

Zapojem ti pesem o sončku,

narišem ti vse kar poznam.

Naberem ti šopek vijolic,

rečem ti: »Rad te imam!«

2.razred:

Draga mami!

Danes tvoj je dan,

zato podarim ti:

nekaj, kar ti je všeč,

nekaj, kar imaš rada,

nekaj, kar si si vedno želela,

nekaj, kar te bo razveselilo,

nekaj, kar ne boš pozabila.

Vse najboljše za materinski dan

Jaz pa grem na zeleno travco, trgat rožce za mojo mamco ...
Dejte 1: Ge tö den.
Dejte 2: Jaz pa grem po marjetice.
Dejte 3: Ge ji dan tulipan, tak lepo cvete.
Dejte 4: Ge ji nika küpen, samo ešče ne vem kaj.
Dejte 5: Ge ji vazo dan.
Dejte 6: Torto sa ji že spekla.
Dejte 7: Ge se navčin eno pesem.
Dejte 5: Tašo torto ji škeš dati?
Dejte 6: Eške go vözacifram. Gé je smetana? Nin nega.
Dejte 5: Tejszín iščeš? Tü nika gé. Mama tau dejva v sendviče.
Dejte 7: Es daj. Tak! Srce, raužice pa eške kaulivrat.
Dejte 6: Kaži! Vüve nemate pamet? Tau je majonéz! Ne vejte šteti?!
Dejte 7: Pa te? Majonéz je dober. Pa torto tak mi zejmo! Mama samo kaušta, zato ka se boji, ka de krepka.
Dejte 2: Že znaš pesmico?
Dejte 3: Znaš, ka mo delo? Napišem na paper, gorprešten, pa ta dan mami.
Dejte 4: Dolgo pesem ne znam, zato ti, draga mama, te püšeu zdaj dam, s tem ti povem, da da ...
Dejte 5: Da te rad man. Dober zajtrk tö moremo naredti, če ne zaspimo.
Dejte 1: Ge že ven, ka mo delala.....
Vsi: Es daj! Meni daj!
Mama: Ka je mlajši? Zakoj tak krčite?
Vsi: Mama, odpüsti – tvoj materinski dan!
Mama: Vidim, da sem rano prišla! De pa nika ne deje. Samo, da me imate radi! To je moj najlepši materinski dan!

Predstavili so: učenci 3. in 4. razreda

Več na (Materinski dan na DOŠ Jožefa Košiča): https://www.youtube.com/watch?v=W0wkUfBBwJc

Ob prazniku naših mamic

Ob prazniku naših mamic smo se seznanili s slovenskim poimenovanjem družinskih članov. Izdelali smo hišo iz papirja in v njej narisali svojo družino.
Naučili smo se pesmice, s katerimi smo naše mamice zelo razveselili. Mamicam smo izdelali darilce.

Romana Trafela

NA KMETIJI

NA KMETIJI

PEKLI SMO DOMAČI KRUH

Jaz rad jem beli kruh. Moja mamica in babica pečejo kruh. Rad namažem pašteto na kruh. Ampak jaz ne maram črnega kruha. Mamica ga obožuje.

David Kertes, 5. razred

Jaz rad jem bel kruh. Moja mamica in babica pečejo kruh. Rad namažem pašteto na kruh. Jaz ne maram črnega kruha.

Žombor Schmidt, 5. razred

Pečenje je bilo naporno in dolgo. Najboljše pa je bilo gnetenje testa.

Jazmin Turnhauser, 5. razred

Gnetenje je bilo že dobro, a pred tem je bilo treba marsikaj postoriti. Na primer, presejati moko. Nato vlijemo kvas. In gnetenje je prišlo šele po fermentaciji. Nato je bila ponovno fermentirano in nato je testo lahko šlo v pečico. Po vsem tem se je vonj čutil že od daleč. Dober tek!

In ne pozabimo: Najboljši kruh se peče doma.

Levente Attila Dorogi, 5. razred

Mi smo pekli kruh iz moke, soli, vode in kvasa. Ampak pred tem moramo gnesti kruh. Kruh ima zelo dober vonj in zelo dober okus. Pečti kruh je zelo dobro doživetje!

Barbara Šömenek, 5. razred

Včeraj smo bili v Küharjevi spominski hiši. Počutili smo se zelo dobro. Veliko časa smo morali čakati. Norbi nam je veliko pomagal v pečenju kruha. Obožujem vonj kruha.

Deneš Kadar, 5. razred

Senik. Kruh je zelo prijetno dišal. Pripravili smo kruh iz kislega testa. Vsi so se imeli dobro. Vse to smo naredili s pomočjo peka Norbija.

Sandra Dončec, 5. razred

Včeraj smo na Gornjem Seniku pekli kruh v spominski hiši. Vsi smo se imeli dobro. Najbolj mi je bilo všeč gnetenje testa. Po besedah mojih staršev je bilo to, kaj smo na-

redili, božansko. Vse to smo naredili s pomočjo peka Norbija. V odmoru smo se lahko družili in igrali nogomet.

Melisa Šaš, 5. razred

Moja družina rada je kruh. Oče je kruh s pašteto. Mama je med in kruh. Jaz najraje jem marmelado in kruh. Dedek pa ima rad črn kruh.

Milan, 5. razred

Šli smo pečt kruh na Gornji

IZDELOVANJE KRPAČA IN KOŠARE

Iz vrbovega šibja pletejo košare za prenašanje poljskih pridelkov in sadja, nastilja.

Knjižničarka Metka je pripeljala na šolo gospoda Jožeta iz Slovenije. On nam je pokazal tehniko pletenja. Lahko smo gledali, kako pripravijo krpač. Za mene je bilo zelo zanimivo. Tudi mi smo lahko poskusili, kako se delajo košare. Učenci nižjih razredov so delali krpače, mi iz višjih pa podstavek, po domače »tácli«.

Fružina in Doroteja, 8. razred

NA KMETIJI: 1. razred DOŠ Jožefa Košiča

DOPOLDAN NA KMETIJI

S slovensko skupino Zvezdice smo se v sredo, 11. maja, odpravili na dopoldanski izlet. Obiskali smo majhno kmetijo pri Dominikovih starih starših v Slovenski vesi. Otroci so ta dan že nestrpno pričakovali.

Ogledali smo si različne živali. Najprej so nas navdušile pave s svojim pisanim perjem, posebnost pa je bila bela pava. Božali smo zajčke, hranili smo majhne goske in se podili po travniku, kjer so se pasle ovce. Videli smo kar nekaj različnih pasem kokoši, kokljo s piščančki in lahko smo splezali celo na traktor. Preživeli smo lep dopoldan.

Romana Trafela

Dan sajenja medovitih rastlin - 24. 3. 2022

Ravnateljica DOŠ Jožefa Košiča je ob dogodku rekla: *»Učenci, ko pridete v prvi razred, ste vi naše male sadike. Take, kot ta tukaj. Drobčkani, mali, če popiha veter imamo vedno občutek, da vas lahko odnese. Z vsakim letom postajate večji, močnejši, lepši in z znanjem razkošnejši. Mi učitelji smo tisti, ki vas negujemo, pazimo. V vaše krošnje dajemo nove ptice in nova gnejzda. Vejte, komaj čakan, ka tau drejvo prvič zacveté, prvič zadiši. Da prvič prletijo ftiči in fčejle. Da pa mo ge že v penziji pa priden nazaj, se sejden pod tau lipo in mo veselo gučala kakšne zgodbe mladim, kak smo živeli, kak smo posadili drejvo in kak smo vüpali, ka de dvorišče puno mlajšov, šteri majo radi našo šolo in ne pozabijo svoje korenine.«*

Bila sem na tekmovanju

28. aprila smo imeli tekmovanje iz slovenščine in predmeta spoznavanje slovenstva. Učenci so prišli iz gimnazije, iz Števanovcev in z Gornjega Senika. Pri uri slovenščine sem se pripravljala na tekmovanje. Imeli smo različne teme kot npr. moja družina, jaz, naša hiša, moj hišni ljubljenček, moja šola, prosti čas, prazniki v moji družini.

Tekmovanje je bilo v Slovenskem kulturnem in informativnem centru v Monoštru, začeli smo ob enajstih. Člani komisije so bili Agica Kállay, vodja Pedagoškega centra, urednica časopisa Porabje Marijana Sukič, ravnateljica šole iz DOŠ Števanovcev Agica Holec in ravnateljica DOŠ Jožefa Košiča Ildiko Dončec Treiber. Najprej smo odgovarjali iz slovenskega jezika. Jaz sem dobila temo moja šola. Dobili smo čas, da smo se lahko pripravili, potem pa smo pred komisijo morali predstaviti to temo. Člani komisije so na koncu nas še spraševali. V tej kategoriji tretjo mesto je dosegla Regina Horvat iz Števanovcev, druga je bila Dzsenifer Schröder, prva sem postala jaz. Bila sem zelo vesela.

Iz predmeta spoznavanje slovenstva smo morali pripraviti računalniške prezentacije o različnih temah, kot so tradicionalne obrti moje manjšine, pravljice in pripovedke moje narodnosti ali tradicionalne jedi moje narodnosti. Jaz sem se odločila za predstavitev tradicionalne porabske kuhinje v narečju »Porabsko geste«. Govorila sem o tem, kaj potrebujejo v kuhinji in kako se temu reče v porabščini. Naštela sem jedi, katere jejo v Porabju, npr. straušanca, vrtanek, tamadle, kapüsta, mlejčne aubrike, skaldje. Za svojo prezentacijo sem posnela tudi en kratek video z mojo babico, da sve pekle tamadle. V kategoriji spoznavanje slovenstva je tretja postala Anett Vajda, drugo mesto je zasedla Fruzsina Baráth, prva sem postala jaz.

Na koncu tekmovanja smo dobili spominske listine od Pedagoškega centra za narodnostno šolstvo pri Uradu za šolstvo Madžarske. Bila sem zelo vesela, ker sem zmagala in tudi zato, ker se je uspešno končal ta dan.

Vanessza Sulics, 7. razred

Glasbena delavnica

5. maja so nas obiskale študentke iz Kopra. Mnogo so peli. Mi, ki smo člani šolskega pevskega zbora tudi smo peli in smo imeli glasbeno delavnico. Zelo lepo so peli in so znali igrati z različnimi glasbili npr. harmonika, sintisajzerom. Naučili smo se eno novo pesem z naslovom Poj z menoj. Študentke so bile zelo prijazne. Na koncu delavnice smo se vsi učenci zbrali v telovadnici in smo poslušali kratek koncert. Bilo je zelo lepo.

Zsombor Mizser, 6. razred

Poj z menoj, poj z menoj,
poj z menoj prijatelj moj.
Poj z menoj, poj z menoj,
poj prijatelj moj.

In z menoj se igraj,
svojo roko mi podaj.
In z menoj se igraj,
roko mi podaj.

Ti in jaz, jaz in ti,
midva sva prijatelja.
Ti in jaz, jazi in ti,
se razumeva.

Več na (Obisk Dekliškega pevskega zbora Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem v Porabju):
www.youtube.com/watch?v=S52NYeomjpE&feature=youtu.be

TEKMOVANJE IZ SPOZNAVANJA SLOVENSTVA

Tri učenke 8. razreda smo se lani decembra prijavile na tekmovanje iz spoznavanja slovenstva. V šolskem letu 2020/21 smo dosegle odlične rezultate. Fružina je zasedla 1. mesto, Doroteja je bila 2., naša sošolka Anett pa je osvojila 3. mesto. Bile smo zelo vesele, ker smo dobile darilne bone za knjige in cedeje. Ustni del je takrat odpadel zaradi koronavirusa.

Prvi del letošnjega tekmovanja je bil na naši šoli. Na začetku februarja smo pisali spis o Porabju. Bile so še različne vaje, npr. prepoznavanje starih predmetov, posod, znanih osebah itd.

Za ustni del smo morale pripraviti PPT predstavitve. Dobili smo tri teme, eno smo morali izbrati.

Fružina Barath si je izbrala temo z naslovom „Kulinarika v Porabju“ zato, ker se ji je zdela najlažja od treh podanih tem. Zbrala je več receptov in fotografij s spleta in med brskanjem po Porabskih koledarjih je našla veliko dobrih receptov in navodil za delo. Doma večkrat pečeta s svojo babico. Tako je lahko sestavila svojo PPT predstavitev.

Anett Vajda je predstavila nekaj porabskih pravljic iz »Karči bači«-jeve knjige. Zato si je izbrala temo porabske pravljice, ker je doma iz Števanovcev in je osebno poznala Karla Krajcarja. Ko je bila majhna, ga je vsako nedeljo videla pri sveti maši. Njegova žena Eva živi v Števanovcih. Pri urah spoznavanja slovenstva smo prebrali nekaj zgodb v porabščini in so ji bile všeč. Najbolj všeč ji je bila pravljica o pametnem siromaku, ki je prelisičil še samega vraga. Ljubezenska zgodba med lepo Vido in prekletim kraljevičem (kačo) ji je tudi bila pri srcu. Zato, ker je zelo zaljubljena v edinega fanta iz 7. razreda.

Dorottya Nagy se je odločila za »najmlajšega« domačega pisatelja. Temo z naslovom „Pravljice in bajke v Porabju“ si je izbrala zato, ker ne mara kuhati in peči. Stric Laci nam je rekel, naj si vsaka od nas izbere drugo temo. Fružina je bila najhitrejša in si je izbrala tradicionalne porabske jedi. Sošolka Anett se je odločila za bivšega učitelja slovenščine in madžarščine Karla Krajcarja. Tradicionalnih poklicev ne poznam preveč dobro, zato sem mislila na Karla Holeca in sem spoznavala njegove zgodbe o Andovčanih. » Holec Karči bači« je že večkrat bil na naši šoli in ga poznam. Prebrala sem prvo zgodbo o Andovčanih in „grozljivko“ z naslovom Smrt.

Anett, Fruška in Dodoka, 8. razred

Pomlad polna dogodkov na monoštrski gimnaziji

Tudi letošnja pomlad je nam prinesla kar veliko programov in dogodkov. Na začetku marca je bil organiziran drugi krog Državnega tekmovanja za srednješolce iz slovenskega jezika. Tekmovanja sta se udeležili dve dijakinji (Csege Tóth, 11. b in Dóra Doszpot, 12 g.) Obema se je uspelo uvrstiti v drugi krog, Dóra pa je dosegla I. mesto.

To so zbrali o Ljubljani učenci 5. razreda

Na začetku aprila smo organizirali poseben dijaški dan. Na predlog dijaške organizacije, v okviru programa dijaškega dneva, so učenci in dijaki lahko preživeli eno noč v gimnaziji. S 120 dijaki smo preživeli noč na gimnaziji. Učilnice so se spremenile v spalnice, kempinge in v kino. Program se je začel ob 20.00. Najprej so dijaki v dveh skupinah šli na večerni sprehod po Monoštru, potem pa smo skupaj pekli penice ob tabornem ognju. Po sprehodu in tabornem ognju smo imeli kino. V štirih učilnicah so lahko učenci in dijaki gledali filme in pravljice. Potem pa smo vsi šli v učilnice spat. Naslednji dan jih je ob zajtrku čakal pester program (darts, namizni tenis, activity, vojna številk, kviz, košarkarska tekma dijaki proti profesorjem).

Valeta na naši gimnaziji

7. aprila smo dobili obisk iz Ljubljane, in sicer iz Gimnazije Poljane. V okviru strokovne ekskurzije so obiskali slovensko Porabje. Obiska smo bili zelo veseli. Izvedeli smo, da imata naši gimnaziji kar podoben profil in učni program, saj v obeh ustanovah damo velik poudarek na poučevanje tujih jezikov. Za slovenske dijake je bilo še posebej zanimivo, da v naši gimnaziji ponujamo možnost učenja slovenskega jezika. Skupino gostujočih gimnazijcev je pozdravila gospa generalna konzulka Metka Lajnšček, ki je na kratko predstavila delo Generalnega konzulata RS v Monoštru. Skupino je v imenu vodstva monoštrske gimnazije pozdravil tudi namestnik ravnatelja Zoltán Németh. Nato smo skupino gimnazijcev povabili v slovensko učilnico, kjer smo jim predstavili našo gimnazijo in jih pogostili s piškoti. Po predstavitvi šole so dijaki imeli možnost, da malo poklepetajo drug z drugim.

Skupna slika z dijaki Gimnazije Poljane

Naša učenka (Zóra Kiss, 8. g) se je udeležila Državnega tekmovanja za osnovnošolce iz slovenskega jezika. Uspelo se ji je uvrstiti v drugi krog, kjer je imela uspešen ustni zagovor.

Zadnjo soboto v maju smo imeli valeto maturantov. Dijaki 12. g in 12. b so se poslovilli od gimnazije, ki so jo obiskovali osem let oz. štiri leta. Po zadnjem sprehodu po šoli so se od njih poslovili sošolci in profesorji, oni pa so predali šolski prapor dijakom 11. letnika, da ga ohranijo za prihodnje generacije.

Norbert Gerencsér
profesor slovenščine

Srečanje generacij

V okviru projekta MOTIVAGE smo dobili vabilo na sodelovanje v projektu MOTIVAGE od Mestne knjižnice Ferenca Móre v Monoštru. Cilj projekta je, da povezuje generacije. Že dvakrat smo se udeležili programov, kjer smo skupaj s penzionisti iz Slovenije preživeli lepe trenutke. Prva delavnica je bila pred veliko nočjo in smo delali velikonočno dekoracijo. Druga delavnica pa je bila 10. maja, ko pa smo spet skupaj sadili cvetlice pri Muzeju Avgusta Pavla v Monoštru.

Florencia Baldauf (9.b), Szonja Kóbor (10.b)
Míra Mesics (10.b), Máté Labritz (10.b)

Drage bralke, dragi bralci!

Uredništvo časopisa Porabje se zahvaljuje vsem malčkom, učencem in dijakom ter njihovim vzgojiteljicam, učiteljem in učiteljicam za risbe, fotografije in besedila, ki ste jih prispevali za Mlado Porabje. Posebej se zahvaljujemo svetovalki II za porabske šole Valentini Novak za njeno povezovalno in vsebinsko delo pri nastajanju priloge. Obenem opozarjamo, da besedila učencev in dijakov niso lektorirana, popravljena so le toliko, da napake ne bi motile pri razumevanju le-teh. Za to smo se odločili namenoma, v želji, da bi bili prispevki čimbolj avtentični in bi zrcalili znanje ter jezikovno stanje med mladimi Porabci.

Zaradi boljše preglednosti smo se odločili, da bomo prispevke posaneznih šol in vrtcev označili z različnimi barvami. Modra barva pripada osnovni šoli na Gornjem Seniku, zelena osnovni šoli v Števanovcih, rumena pa gimnaziji v Monoštru. Z oranžno barvo smo označili prispevke, ki smo jih dobili iz vrtcev.

Marijana Sukič
urednica